

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzó küldemények intézendők:
n.-kallói utca Textorisz-ház.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
A kéziratok nem adhatók vissza.

Kiadó-hivatal.

hová az előfizetési pénzek, a laphoz szánt hirdetések és felszólamlások küldendők:
Nagy tér 136. sz. a.

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.
Tervezéses hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kinstári illeték 30 kr.

A nyílt-terben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megadásánál, 20.-nyi kedvezményben részesülnek.

Pár szó a közrendészetről.

(Folyt.)

Szem előtt tartandó még, hogy a rendőrség által, bizonyos közérdekű esetekben használható eszközök, sem az összes lakosság, sem egyesek jogaival ne ellenkezzenek. Esetleg azonban a magánérdek, mindig alárendelendő a nagyközönség, az összes polgárság jogainak, érdekeinek. Például, tűzvész idején, a rendőrség mindig elrendelheti az oly épületek lerombolását, melyek a vést csak tovább terjesztenék; a lerontás által azonban megakadályoztatnék az. Magától értetlik, hogy ily esetben, a polgárok összességének beleegyezése föltehető legyen, s a lerombolt házak tulajdonosai lehetőleg kártalaníttassanak.

A közrendészeti beavatkozásoknál kell, hogy azok ne a rendőri tisztviselők szabad akarata, önkénye és saját tetszése, hanem bizonyos, szabályrendeletileg körvonalozott elvek szerint, s törvényesen meghatározott és kijelölt korlátok közt történjenek.

Minden rendőri beavatkozás kényszerrel járván, kell hogy ne csak a kényszer módjai, hanem a kényszer esetei is kijelöltessenek.

A rendőri kényszernek három főneve különböztetendő meg. Az egyik az, midőn a rendőrség valamely engedetlen, a rendszabályok megtartására kényszerít. A másik az, hogy a rendőri közeg valamely polgár által teljesíteni kellendőt, de nem teljesített cselekményt maga végez. A harmadik kényszer akkor alkalmaztatik, midőn a rendellenes cselekmény megtoroltatik, vagyis a tiltott cselekménytől visszariasztás céljából, mint büntetés vétetik igénybe a kényszerítés.

A büntetések megszabásánál sohasem kell feledni, hogy a rendőri hatóság csak csekélyebb büntetéseket szabhat. Nagyobb mérvű bírói megtorlás alá eső cselekményeknél, az eljárás az illető bíróságokhoz utasítandó.

A közrendészeti teendők átnézetes ismertetésétől forduljunk a közrendészet fő-tárgyainak tüzetesebb ismertetéséhez, hogy rendőri közegeink hivatásuk és kötelességükkel alaposan megismerkedjenek, s a rendészet fontosságát felfogva, mindenütt okszerűen járassanak el.

Nézzük először is, mint legfontosabbat, a személybiztonságot.

A személybiztonság fogalma alatt értjük az egyes polgárok életét, egészségét, szabadságát és becsületét megvédeni törekvő rendőri intézkedéseket, melyek fölött örködni, gondoskodni, a rendészetnek feladata. És pedig kötelessége a fenyegető bajokat vagy megelőzni, vagy elhárítani, vagy a merénylők megtorlásában, a bíróságoknak segíteni.

A gyilkosságok, emberölések és testi sértések megelőzése céljából, kötelessége a rendőrségnek: a részlegesét lehetőleg akadályozni, részint személyes föllépés, részint celszerű óvrendszabályok alkalmazása, vagy

hasonirányú egyletek létrehozása által; a nagyobb tömegek csoportosulásánál felügyelni a rendre; figyelemmel lenni a veszélyes fegyverekkel járó egyénekre, az utcái világitásra és az éji örök éberségére.

Az utonállás meggátolására nézve: tiszta, széles utakról kell gondoskodni, melyeken lovas rendőrség cirkáljon; a henyesség és csavargás, mindenáron és eszközökkel akadályoztassák; a gyanús emberek figyelemmel kísértessenek.

A mérgezések meghiusítása tekintetéből, a mérges és gyorsan ölt szerek árulása csak hatósági engedély, a kiszolgáltatás pedig orvosi rendelmény mellett történhetik.

Mint hogy pedig a mérgezés tévedésből, hanyagságból, vagy tudatlanságból is megtörténhetik: ügyelni kell, hogy a nép s az ipartűzők rozslu czinezett rézedényeket ne használjanak; a cizinőtök ólom nélkül czinezzenek s evőszereket ólommal hamisított czinből ne gyártsanak; a gombák árulása, csak a közpiacokon s bizonyos helyen előleges megvizsgálásuk után, engedtessek meg.

A párviadalokra hasonlóan ki kell terjeszkedni a rendőrségi figyelemnek nem csak azért, mivel ezáltal a személybiztonság szintén veszélyeztetik, hanem azért is, mert a párviadal magánboszúnál nem lévén egyéb: a boszu és az ezzel járó önbíráskodás, egyenesen a törvények megvetése.

Az öngyilkossági esetek meggátolása tekintetéből, gondoskodni kell a rendőri hatóságnak, hogy az ezt elősegítő okok eltávolíttassanak. Akadályozni kell jelesen, a kicsapongásokat, a pazarlást, a hazard-játékot, az inséget stb.

Az utcai sebes kocsisz és lovaglás szintén tárgyai a közrendészetnek. Különösen vigyázni kell, hogy a szának télen esengővel legyenek ellátva; továbbá befogott szekerek, vagy befogatlan lovak felügyelet nélkül a szabadban ne hagyassanak. Minden ily cselekmény és mulasztás, mint amelyek könnyen sérülési és gázolási veszélyt okozhatnak, szigoruan ellenőrizendő és büntetendő.

Az építkezéseknél nem egyszer fordulnak elő életveszélyek. Szükséges, hogy minden építkezésnél csakis rendes, kitanult ácsok és kőművesek alkalmaztassanak; az építési terv, az illető hatóságnál bemutatassék, s csak a hatósági megvizsgálás és helybenhagyás után kezdessék meg az építkezés. Gondoskodni kell továbbá, hogy az építkezéseknél, szabályszerű intő jelvények állíttassanak fel, a járó-kelő közönség figyelmeztetése végett; a mézsermek ejelre fedetlenül ne hagyassanak; a dülékeny épületek vagy felépíttessenek vagy a benlakhatás tiltassék meg.

A fürdési időszak alatt, a folyóvizek mélyebb és veszélyesebb pontjai látható jelekkel ellátandók, hogy a fürdő-közönség a fenyegető vést kikerülhesse. Télen csak akkor engedtessek meg a jégteni átjárás és csuszkálás, ha a hatóság azt megvizsgálta,

és csak az e végre kijelölt s szalmával vagy hamuval behintett helyeken.

Hogy az állatoktól az emberre átszármaazható veszélyek elháríttassanak: vad, vagy más ártalmas állat csak felsőbb engedély mellett tartandó; medvéknek s egyéb ragadozó vadállatoknak az utcán hordozása és mutogatása megtiltandó; a veszettség terjedése ellen a kutyák száma kevesbbitésék, a harapások lánczón tartassanak; utczára csak szájkosárral ellátva vitessenek ki.

Az eszelős és megtébolyodott egyénekre hasonlóan figyelem fordítandó; kik által már igen sok szerencsétlenség történt és történhetik, ha ingerletnek vagy egészen magukra hagyatnak. A veszélyesek azonnal tébolydába szállítandók. A gyengébb tébolyodottak, kövekkel ne dobáltassanak az utcán.

A gyermekek örízet, felügyelet nélküli hagyása meg ne engedtessek; különösen a kisedododák terjesztessenek, ahol a gyermekek minden bekövetkezhető szerencsétlenségektől megvédetnek, ezenkívül rendre és tisztaságra oktattatnak.

(Folytatása következik.)

A monographia ügyében.

Szabolcsmegye monographiájáról többször volt említés téve e lapokban, mely mint valóban közérdekű tárgy, meg is érdemelte, hogy vele a lap s általán e megye közönsége foglalkozzék.

Az utóbbi számok tárczájában megjelent szabolcsi levelek azonban ily erősen, hogy ne mondjam, gyöngédtelenül, fejezik ki a megyei monographia iránti közohajtásunkat, hogy én, ki e megye monographiája megírásával megbízott t. Foltinyi János urnak s képességének személyes tisztelője; azon feltételekkel pedig, melyek alatt ő a szép megbízást a magyar történelmi társulattól elfogadta, valamint monographiánk ügyében eddig tett fáradozása és munkájával ismerős vagyok, felhiva érzem magamat, egyedül az ifju tűz kitorésének niveaujára szállítani le a szabolcsi tárczalevelek ily kifejezéseit: „Most meg azt a hirt hozta Fama öngyásága, egy jó lanya szekéren ügetve felénk, hogy megnyerjük Szabolcs monographiáját is. Csak gyorsan a monographiával, mert emlékeink megmentésének idejét majd el találjuk szalasztani” stb.

A magyar történelmi társulat által elfogadott terv szerint, a monographiának a vármegye földrajzi és helyi ismertetését, kultörténetét, beltörténetét, helyhatósági életét, egyházi és vallási, közművelődési, gazdasági, ipar és kereskedelmi állapotait, birtokos családai ismertetését, s mindezeket térképek és teljes okmánytárral kell tartalmaznia. Egy jó monographia írásához tehát évek sora kívántatnék még akkor is, ha minden forrás már ismerve és kéznél lenne.

Szabolcsmegye monographiája írásánál pedig minden nehézség, mely a munka körül felmerülni szokott, kétszer oly súlyos, mint bárhol másutt; mert itt a hazai történelem gyakran szerepelteti hősait, s míg a történelemben csak általánosan említtetik meg egy-egy esata vagy országgyűlés, a helytörténetirónak már ezáltal mintegy kötelességül van téve, hogy a részleteket kutassa, figyelje meg. Nem compilálnia kell tehát a meglévő anyagot, de gyűjteni: hogy a történelmi általánost részletezhesse s a jövő történelemnek kútforrást nyisson meg.

Nem szabad felednünk, hogy a megye geographiai fekvésénél fogva csatatermek van teremtve, vagy kárthatva; nem is volt soha nagyobb háboru hazánkban, mely csataterül nem használta volna, s épen ezért, míg egyrészt megyénk története sokkal érdekesebb, helytörténetünk nagyobb figyelmet igényel; másrészt épen e folytonos zaklatás elpusztította a levéltárakat, a multak emlékeit annyira, hogy a még megmaradt adatok összeállítása is felettébb meg van nehezítve.

A vallási mozgalmakat nem is említem. Kérdezze meg a szabolesi levelek írója a báthori vér-utczát.

Monographiánkat nem megírni, de hozzá csak az adatokat felkutatni s beszerezni, egy emberélet munkája lenne, ha szerencsénk nem volna a történelmi társulat, mely a munkafelosztás elvén e téren is sikeresen érvényesíti, s ha nem oly fiatal erő vállalkozott volna a munkára, ki csüggedni még nem képes.

Ha elgondoljuk: hogy nagyon kevés az, ami megvénkről eddig nyilvánosságra került, s így Foltyni majdnem első uttörőnek tekinthető; ha látjuk, hogy jeles monographusunk Pesty Frigyes évtizedek óta legnagyobb részét adatgyűjtéssel foglalkozik, hogy monographiai munkájához foghason; ha tapasztaljuk, hogy Abaujmege monographusa, Korponay János, aki megyei levéltárnok, s így a főbb adatok közvetlen közelében, 1860-tól hat évet várt, míg munkájából az első ívet nyomdába adhatta, s most 12 év után még az első kötetnél van; tudva azt, hogy egyik legjelesebb s vagyonos monographia-íróknak, b. Orbán Balázs, vagyonának legnagyobb részét hozza áldozatul, míg szeretett székelyföldje leírását befeljhette; végre szomoruan tapasztalva, hogy nálunk kevés egyen van, aki segédkezet nyújtson, holott e megyéről, mult viszonyaink, tettenkről, talán épen e miatt, a hazai történelem több esetben tévedett, ma is tévedésben van, s ezt kiigazítani monographiánk feladata leend: én nem engedném meg magamnak, hogy alig egy évre a munka megkezdése után, már hangosan kérdezzem: „Hol késik a monographia?” Sőt egyéni nézetem szerint elharmadodtnak tartanám, ha a már kéznél levő adatok összeállításába kezdene is, amit nem teend Foltyni János addig, míg a Zichy-codex, mely megyénknek sok új adatot tartalmaz, egészen kiadva, a leleszi, a n.-kállai, s különösen, melytől ép legtöbbet várok, a vörösvári levéltárak összes adatai felhasználva, valamint a megyénkben itt-ott még felhető egyes családí leveles-ládák netáni érdekesebb adatai kifürkészve nem leendnek.

Sütő József.

Györgyenyi Ignác kiskvárdai prépost beszéde a nyíregyháza-kiskvárdai vasutvonal megnyitása alkalmából.

Uraim! kik napi örömléteket meghozni siettek! Legyenek üdvözölve. A kiskvárdai vasutvonal megnyitása városunk történelmében korszakot képez; azért méltó annak emléket megörökíteni. Ama nagy eszme, melyet az Istenember az egy akoról mondott, nem csak a hit elvont elméletére vonatkozik, hanem az anyag ipar és

A „Szaboles“ tárczája.

Társaságban.

Hogy simulnak a társaságban,
Kávé mellett az emberek;
Pedig ki tudja, hogyan van
Az ajkon horlott tisztelet?
Ki tudja, hogy e vig leányka
Nem régen is, mint könyezett?
Az ajk a bókot szórja, hánnya...
Igy kívánja az etiquett'.

Körül fog a sok néni, bácsi;
Ez itt kötődik, az dícsér.
A sok néni mind oly kíváncsi;
Ah! oly forrón ver itt az ér.
S te nem vidulsz, te hallgatsz vagy;
De már egy bácsi ümmögött;
És im megered mártýr-ajkad...
Igy kívánja az etiquett'.

Szörnyű pletykát a néni forral,
És téged tanúságra hí;
Kék szolnyárol, fehér fodroval,
Mit tudnál újat mondani?
A sok kaczer mind a nyakadon,
S iger szerelmet, és szívet.
Te székedhez léssz' ott tapadva...
Igy kívánja az etiquett'.

És hogy csövegsz, mint parti fecske...
Az vig legény; ez vén, fukar;
Ez rút loány; az szép menyecske;
Ez férj vadász; az nót akar.

erőmű összes fogalmára kiterjed; és midőn a nagyvilág vasutbálozáttal összeköttetik, óriás lépés tétetik ezen nagy eszme valóságára, arra t. i. hogy az egész világ elszórvá, vagy társadalomban levő emberek egymással érintkezessenek, és egy nagy világszálót képezhessenek. E szerencse jutott nekünk is, midőn ezen vasut által, a nagyvilággal összeköttettünk, és ha a szegény amerikai, a nagy Fulton, ki a gőzerőt a hajókra 1807-ben első alkalmazta, most körünkben lenne, örömléteinkben vállainkon hordának, de ő nincs többé, hanem személyesítői mindazok, kik az északkeleti vasutnak nyíregyháza-ungvári vonalát létesítették, és azért azoknak mondjuk hódolatunkat Kis-Várda város részéről, és nyújtjuk baráti jobbnak!

Mert ki ne tudná a vasutak hasznos voltát, mily hatalmas emeltiye a műveltségnek, iparnak, kereskedelemnek? hogy mennyire el volt zárva hazánk a nagyvilágtól, jól tudjuk; mert tejjel és mézzel folyó, minden természeti áldásokkal bővelkedő földünk terményeit, bőséget mások zsákmányolták ki, és ha egy természetlen év sújtotta, csak a jászok volt hallható mérföldkeken át, de a segély, az elszigeteltség miatt, nem jöhetett.

Borzadva tudjuk, hogy ez ében, a természet áldásaiban bővelkedő Perzsia lakosai, ezeken hullottak el az éhség miatt; mert a közlekedés hiányában, a felebaráti segély hozzájuk nem juthatott.

Ott állanak a nagy gúlák Egyiptom sivatag rónáira, melyek óriás nagyságukkal és sziklaerejükkel az örök enyékkel ellen tiltakoznak; mert már évezredek óta küzdenek vele: de egyszerűsüid ott áll a pusztaság is, mely fennen hirdeti, hogy ha átok ül a hazán, és a rabszolgaság bilincseiből, ledéröznyaszását annak népe szabadulni nem tud, az anyatermesztet is levezi róla áldásait; a patak kiszárad; a termő föld homok-sivataggyá, a virágzó város rommá és temetővé változik.

Azért újra mondom, hogy az emberi ész vivmánya a vasutak előállításában, az isteni bölcseséget, és hasonlatot a legszebben visszatükrözi; mert az emberi természet titkait tanulmányozva, csodaműveket létesít, a legfényesebben bizonyítja, hogy csakugyan az Isten képre alkotott, mert némi értelemben a föld és tenger, a tűz és víz engednek neki, midőn időn és körön uralkodik. Azért Istené a dícsőség. Az emberé a munka és szorgalom.

En pedig, mint Isten szolgálja, megáldom e gépeket. Legyenek szerencsések azok, kiket szárnyaikra vesznek, vigyék őket, de hozzák is vissza az őket szerető karjaiba. Hozzák hozzáik a bőséget; fejlesztésük az ipart és kereskedelmet; hogy szép hazánk felvirágzásában, boldogságában örvéndhessünk. Eljen a hazai! Eljen a király! Eljen az északkeleti vasutvonal!

KÖZÜGYEK.

Levél a „Felsőmagyarországi kihásasító-egylet“ érdekében.

Tekintetes szerkesztő ur!

En a száraz prosa embere levén, azon fellengző „költő-ö“-vel, ki becses lapja 45-ik számában, az igazságot, hűséget és férfias jellemet lantja szögére akasztva, oly szabadon, könnyelműen bánt el egyletünkkel, komoly szóba állani nem tudok. És így a szerénytelen közlekedést most, csakis néhány szerény megjegyzéssel kísérem; nem levén más czélom vele, mint hogy az azt olvasó lássa a hirhelt „kép“-nek más oldalát is s így az egészet ismerje, az egésznek tudja becsét, értékét.

Nyíregyházáról hármán valának jelen; köztük a „furfangos író“. Utóbbi, hogy megjelenése impozans legyen, 7 tag által alkírt meghatalmazást mutatott be, szolt vala pedig 210 tag nevében és megbízásból. Ki tehet arról, hogy ő azt nem tudta (hisz az alapszabály még csak 3 év óta van kezei közt), hogy ezen alapszabály megbízást nem ismer, nem enged, hogy csak a maga nevében s magáért szólhat az illető.

Ha dícsőség: az indítványt tevés dícsősége nem a közlő úré, hanem azon választmányé volt, mely azt

Bár szívéd minden dobbanása
E léha körből kieszit;
Rajongasz értük; mind hiába'...
Igy kívánja az etiquett'.

Kacagnod kell a hű szerelmen,
Ha suta hosszú szenvedés;
Vizet töltened, mert az illem
Finom bölcösa majd lenéz.
Ott úlsz a halvány lányka mellett,
Ki osztja hűd és könyvedet;
Dicséred a jó — borjúnyelvet...
Igy kívánja az etiquett'.

Andrássy Béla.

Az ó-konzervatív leánya és szakácsnéje.

(Episod az 1848—49-édeki erdélyi hadjáratból.)

(Folytatás.)

A szoba, hová a kistüzér szállították, valódi uri kényelemben uszott. De nemcsak az anyagi jólét, hanem az ifjú házino nemes ilése, melyet lelkének s anyagának jó szívének előzőkeny figyelve is nyilatkozott a szoba berendezésében s annak minden egyes butor-darabján.

Az éji asztalon több olvasmány pihent. Az ágy fölött ott ingott a fordulást könnyítő bojtos zsinor. A finom selyempaplanon tiszta fehérnemű feküdt s az ágy előtt elterülő szőnyegen pár fehérharisnya és sárgaczipó kínálkozott. Az ablakon betörő napfényt földig lenyúlt zöldfüggönyök mérsékelték. Szóval mindenütt figyelem, gyöngéd meglepetés és szeretet nyilvánulásai fogadták a tekintetet.

Az egyszerű egyházi tisztviselő gyermeke, — a kistüzér egészen magánkülv volt, midőn egy ragyogos

október 21-ikén tartott ülésében hozta, kinyomatni határozta, s mely a gyűlés megnyitása előtt október 31-én a megjelölt tagok közt szétosztatot. És így a választmány, a közgyűlés ezen határozatát mindenestire „végre fogja hajtatni“. Sajnálom egyébiránt, hogy ezen „költő-ö“-i álmát, melyvel való gyánat nyilván kérkedni elég bátorsága volt, „leplezetlenül“ még kell háborítanom.

Epen mert humanisztikus egylet, szabadságára hagyja a tagoknak a benumaradást, vagy a kilépést most, mikor alapszabályait módosítani kellett. Hogy pedig tudhassák az illetők „mire“ maradnak benn: a módosított alapszabályok egész terjedelmükben kinyomattak, a gyűlés napján és helyén kiosztattak, a többieknek megküldettek. Ilyen alapszabályt elvitt magával a közlő ur is: miért nem olvassa el hát? Miért jayveszkel „Miként kötelezheti magát valaki oly dolgok teljesítésére, melyeket nem ismerhet?“

A harmadik indítvány: „az újított alapszabályok megerősítése idejéig, sem befizetés nem fogad, sem kifizetés nem enged az egylet“ határozati erőre emeltetvén, természetes felfogás szerint befoglaltatik már az is: „a tisztviselők fizetése szüntetéssé be.“ És így dícsőség ur nem ellene, hanem mellette szolt. — az elnök pedig nem „mondott ellent“, hanem miként a választmányban, itt is kimondta kötelessége szerint a végzést.

Végül: az egylet nem bukott meg, hanem folytatja életét azokkal, akik benumaradnak és majd belépnek; mert ez nem lesz új egylet, hanem a régi, az eddigi 4 évesnek, a régi alapon való folytatása a régi tagokkal. Ha a közlő ur szerint, más ruhát felvenni annyit, mint újra születni: arról én nem tehetek.

„Éz is jó tudni azoknak, akik ama gyűlésen nem voltak jelen.“

Jegyzetemen igazolása czéljából mellékelem az eredeti meghatalmazást, a választmány által beterjesztett indítványokat és az újított alapszabályt, azon tiszteletteljes kérelemmel, miszerint azokat a netalán kételkedők megmutatni méltóztatassék.

Kitíno tisztelettel

Miskolcz, 1872. november 10.

Zelenka Pál
egyl. elnök.

A pesti nőképző egylet választmányára, egy felhívást intéz a hazai művelt közönséghez, melynek közlése végett szerkesztőségünk is megkerestetvén, sietünk azt közhírré tenni s egyszersmind ajánlani minden a nőnem sorsára iránt érdeklődő nemeslelkű honleány és hazafi szíves figyelmébe.

Főhívás!

A nő-képző-egylet, tanodája gyarapítására, ismét főhívással fordul a nőnevelés barátaihoz, kik buzgó részvételt támogatták eddig is törekvéseit. Az elmúlt 1871-dik évben a tombolához kibocsátott adakozó-felhívásnak az a szép és hasznos eredménye lett, hogy az egylet immár több szegény leánykát minden díj nélkül fölvehetett táptánczattal összekötött tanodájába.

A nő-képző egylet mindenekelőtt jótékony intézet kíván lenni; de miután önéregejéből nem képes magát föntartani; ujalog azon alázatos kérelemmel fordul a nagyrődmű közönséghez, legyen kegyes az 1873-dik farsang első vasárnapján (azaz január 12-én) tartandó tombolájához ismét jóságtejes adományaival járni; hogy a jövő évben ujalog örvendetesen hirdethessük, miként: a tisztelt közönség részvéte folytán, ismét több szegény leányt részesíthetünk, minden díj nélkül, a magasabb kiképzés szükséges kellékeiben.

Bizalomteljesen kérjük tehát a nagyrődmű közönséget: nyilvánítson jelesen előrehaladó tanítéletünk iránt ismét annyi részvétet, mint az elmúlt évben; — küldjön megtartandó tombolánk számára, valami kisorsolható ajándokot. A legkisebb csekélységet is ezer örömmel és köszönettel fogadjuk.

Túlmás székéről, ahova János, a házi szolga ülteté, a szobán végig tekintett. Ily nagyrusisan kényelmes és fényes szobát ő csak álmában s a regényekben látott. Zavarából azonban csakhamar kisegíté olvasottsága s a bűmulatot megszokottság és otthoniasság váltotta fel nála.

Még jóformán ki sem pihente magát a kistüzér, midőn az ajton két tüzeráruitest lépett be, az ifjú házi nő kíséretében.

— Csak nem azért jöttek önök, hogy elvigyék betegemet, kit épen e perczben szállítottunk ide. — Kérdé a házino az érkezettekől.

— Mi tagadás benne méltóságos asszony! Ó nem maradtak itt. Sajnáljuk, hogy e jó helytől meg kell válni barátunknak; de a katonai rendszabályoknak nem lehet ellentállni. Ó kórházba fog menni. Legfeljebb holnap reggelig maradhat itt, amíg részere ágyat rendelünk a kórházban.

— Minő kórházba akarják vinni?
— A katonai kórházba, az Óvárbán.

— A sebesítettek közé?! Hiszen ott még betegobb lesz attól a sok kóros kigözölgéstől. Kérem önöket, eszközöljék ki a parancsnokságnál, hogy e különben is kiváló gondot és ápolást igénylő gyermek itt maradhasson. Én magamra vállalom a felelősséget érte.

— Nem lehet méltóságos asszony. — Szólt az egyik altiszt. — Parancsnokunk nagyon szigorú ember. Különben is, beteg barátunkat nem igen kedveli. Előre is tudjuk, hogy közbenjárásunk siker nélkül maradna.

A házino látta, hogy itt minden ellenmondás fölösleges. Csak annyit kért ki, saját fogatán szállíthassa a betegét a kórházba, ami ellen ismét a tüzér altiszteknek nem lehetett kifogása.

Ekép el lön határozva, hogy a kistüzér másnap az óvári kórházba megy.

Az ajándék-tárgyakat legfeljebb 1873. évi január 1-ő napjáig kérjük, gróf Teleki Sándorné lakására. Szervitátor 2-dik szám, gróf Teleki palota, beküldeni.

Az adakozók nevei a lapok után fognak közzé tétetni, valamint az ajándék-tárgyak gróf Teleki Sándorné által nyilvánosan nyugtatvást.

Az összes választmányi nevében:

Gróf Teleki Sándorné mint alelnök. Márai Jánosné, Vadnai Károlyné, Gyömrői Vilmosné, Szatmáry Károlyné, Beniczek-Keglevics Stefánia grófné. Váradi Gáborné, Blaskovics Miklósné, választmányi tagok.

UJDONSÁGOK.

(F. I.) **A nyíregyházi-kisvárdai vasutovonallal** megnyitása folyó hó 20-án nagy ünnepélyességgel ment végbe. A zászlókkal és koszorúkkal felszított első vonat reggeli 7 óra s 18 perczkor rohogott ki a nyíregyházi pályaudvarból, vasuti tisztviselők és felügyelőkön kívül 35—40 ur vendéget röptve magával a sóstói első és igen kies helyiségére intézett megállapodási hely felé. Kemeccsén nagyszámú közönség fogadta a tüzes paripát, élükön Vitéz Mihály ref. lelkeszszel, aki meghatóan magasztos alkalmi beszéddel üdvözölte az új rég várt kedves vendéget, éltetvén a hazát s az északeleti vasut igazgató tanácsát. Ivánka Imre meleg szavakkal köszöntö meg az üdvözlőt. A kemeccsiek izletes pogácsával és szilviummal vendégtették meg az utasokat; majd többen az utasokhoz csatlakoztak s együtt utaztak Pátróháza körül Kís-Várdára. Kis-Várdán körül-belül 2000 ember várta és fogadta az éljenzések közt megörökített vonatot. Legelőször a kisvárdai jörszervezet dalárda hangoztatott egy üdvözlő dalt; majd Györgyenyi Ignác kisvárdai prépost emelt hangon és üdvözlő az újkornak e leg-hatalmasabb vívmányát, a világrézeket összekötő s az emberiséget csaknem egy családdá képező vasut eszméjét. E beszédet lapunk mai száma egész terjedelmében hozza. A beszéd után ismét a dalárda zendült meg, majd a zenészek huzták rá az indulót, melynek hangjai mellett megindult a vendégcsereg, a nagyszámúban megjelent kocsikon a város felé. A casinói termekben izletes reggeli teríték fogadta a vendégeket. A közbél, melyben 160 ember vett részt, 12 órától délutáni fél 3 óráig tartott. Ételek, italok és kiszolgálás kitűnőek voltak. A pohárköszöntések sorát a nyíregyházi takarékpénztár elnöke kezdte meg, poharát a királyné, a királyné s a királyi családra emelvén. Györgyenyi Ignác prépost a hazát éltette. Pohár emeltetett báró Vécsey Józsefért, mint a vasutvonal kezdeményezőjéért, Szabolcsmegyéért, Kis Várdáért, Nyíregyházáért, Ivánka Imreért, az egyetértésért, gr. Lónyay Menyhértért, a kormányért, Györgyenyiért, a municipiumért, a Bónis-családnak, a kisvárdai kerület országgyűlési képviselőjéért Czöbel Albertért, a honvédségért, s ezzel kapcsolatosan Elek Gusztáv honvédszázadosért stb. Délután 3 órakor a vendégek, a városiak kíséretében, az állomás-hoz indultak, utjokat hazafelé vendők. Kemeccsén igen érdekes jelenetek voltak tanni Kralovánszky Mór ugyanis az ő ismeretes jó kedélyével, a kemeccsieket, mint Kemeccse város lakosait éltette, akik a derék üdvözlőt azonnal megválasztották Kemeccse város tiszteletbeli polgáruul. A vonat esteli 6 órakor érkezett Nyíregyházára. Örömmel tapasztaltuk, hogy a vasutnál a nem é szó teljesen kizárva van; ami különben épen nem érdem, csak kötelesség; de azért jól esett tapasztalunk, hogy e társulat igen helyesen felfogta a nemzet és hazai iránti etekintetbeni kötelességét, s azt a vonal kezelési osztályaiban mindenütt érvényesíti is. Sokáig éljen az északeleti vasutársulat derék vezér-igazgatója Ivánka Imre!

— A sóstói részvényszerűsület tisztújító-gyűlése mint előre jeleztük volt, folyó hó 15-ödikén csakugyan megtartott. Az eddigi elnök Nikelszky Mátyás határozottan lemondván és megköszönvén az eddigi bizalmat, helyébe dr. Meskó Pál városi orvos választott meg.

Ugy is lett. Másnap megjelent egy tüzer áltisz a kistüzér börtöndjével, hogy azt a kórházi parancsnokságnak átsszolgáltassa.

A házi nő befogatott s szelid nyájassággal bocsátá utnak beteg vendégét azon kedvesen megnyugtató szavak kíséretében, hogy János minden nap el fog menni meglátogatni, ha nem lesz-e valami kívánni valója.

A kórház, hová a kistüzért szállították, azon épületben volt elhelyezve, hol Mátyás király született. Ez, az ábrándos tüzerre jó behatással volt. Tehát ő ott fekszik, hol a nagy király, az igazságos született; gondolá a kistüzér s ez nagymérvben mérsékelé a kórházról felemlé.

De fájdalom, e nemesen szép gondolatból merített öngyász egyáltalában nem bírta ellenúlyozni a kórházi elbánás rosszasságából kifolyó kelemetlenségeket.

Nyomasztólag hatott mindjárt kezdetben rá, hogy a legnehezebb beteg közé helyezték. Harmadnapra már egyik ágytársa, meg-dermedve, holtan feküdt mellette. Ez megzavarta álmait. Minden éjen maga előtt látta azt a jéghideg halavány arcot. Elvez járult még a szokatlan étrendszert és roszt, izetlen étkek. Gyomrának semmi baja nem volt s mégis úgy bántak vele, mint kit belső baj émszt. Zselyedara- és rántott-levesből állott az étlap hátszámra. Mindezeket elviselhetlenül tette a fagyosrészek okatlan gyógyítása. Addig borogatták azok a tudós doktorok, mignem lábai dagadni kezdtek.

A kórházi konyhán csak segített a konsiliárius kedves leánya; mert János minden délután beállított egy kosár étellel De a lábdaganat aggasztani kezdte a kistüzért Jánosnak minden nap panaszodott, hogy ha a gyógyrendszeren nem változtatnak az orvosok, neki meg kell halni.

— A nyíregyházi városi képviselői tagok, hír szerént, t. é. december hó 12-ödike körül fognak megválasztani, hogy, karácsonyig az új tisztviselői kar is elfoglalhassa helyét s már a beállandó újjével megkezdhesse működését.

(6) VÉLÁZTÓK GYILKOSÁG KÖVETETTÉK el a mi-hályfalvi és nyír-bélteli közlekedési utvonalon e hó 20-és 21-dike közti éjel. Gelbman Izszak nyír-bélteli regálé-bérlő izraelita hullója a legbarbárisásban meg-csonkítva találtott fel e hó 21-ödikén reggel, a nevezett utvonalon. A boldogtalan áldozat levigott fűlekkel és orral, mellén és fején mély sebekkel herert vérében, midőn feltaláltott. A tettesnek még eddig semmi nyoma. Ha e hajmeresztő büntényt a lélektan szemüvegén át nézzük, lehetlen azon gondolatra nem jöni, hogy a szencsétlen valamely titkos boszúnak lón áldozata. Az illető nyomozó hatóság igen bölcsen cselekednék, ha egyéb gyanúkok és nyomok hiányában a szencsétlen áldozat valahai üzlet-és érdektársaira is kiterjesztően figyelmet, valamint arra is, hogy volt e és kikkel a meggyilkolt valamely kényes összekö-tésben, vagy ellenséges viszonyban? A nyomozat minő-ségtől, kétségkívül igen sok függ.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

Pályázati felhívás

az orsz. magyar iparegyesület díszérmeire.

I.

Az orsz. m. iparegyesület feladatául tűzvéni az előterörkvvő hazai iparosoknak elismerést szerezni s ezáltal teleleik versenyképességet emelni, ezenem pályázatot hirdet **ezüst díszermekre**, melyek oly iparosoknak fognak kúdatni, kik üzletüket korszerű berendezés és okszerű ügyvitel által oly fokra emelték, miszerint a külfölddel való versenyképesség feltételeivel bírnak.

Akik ez érmet elnyerni akarják, pályázatukat 1873. évi január 15-ikig adják be az „Orsz. m. iparegyesület igazgatóságához“ (Pest, országot 7. sz.)

A pályázati iratnak magában kell foglalni azon adatokat, melyekből a versenyképességet megítélni lehessen, nevezetesen:

1. A műhely vagy műhelyek hiteles leírását, ha lehetséges vázlatos térképpel, továbbá kimutatást a metalni hajtórőről vagy gépekről — a dolgozógepekről, vagy készülékekről és eszközökről; — végül ahol szükséges, a termelésnél követett metalni új eljárás módnak megismertetését, amennyiben az közhírré tehető.

2. A munkások számát és azok viszonyainak ismerettségét; mire nézve különösen nagyobb figyelmet, ha lehetséges következő kérdésekre adandó válasz:

Hány munkás foglalkozik az ipartelepnél, hány férfi, nő, gyermek (segéd, tanuló).

Mi a munkások átlagos bére: férfiaké, nőké gyermekeké.

Milyen származásúak a munkások, mily műveltséggel és ügyességgel bírnak, Vannak-e munkások anyagi és szellemi jólétének előmozdítására szolgáló intézmények vagy intézkedések és miben állnak azok?

3. A termelés terjedelmét, ha lehetséges következő kérdések megfejtésével:

Mily és mennyi nyersanyagot használtaknak fel? Bel- vagy külföldiek-e? Körülbelül mennyi a termelvény, vagy mennyi termelvények állítottak elő évenként (darab vagy mázsa).

Mennyire becsülhető azoknak értéke. Nagyon szívesen fogadtatik, ha a pályázók termelvényeikből mutatványt küldenek be az egyesület mintagyűjteményi számára, vagy szakosztályokban leendő bemutatásra.

Jánosnak nem kellett több. Otthon mindent hüven referált, minnek eredménye az lón, hogy egy délután, midőn a kórházfelügyelőket kísélték, János szépen levitte a kistüzért, urnója parancsára, az alatt várt kocsiba és szépen vissza szállította a csinos szobába.

Elrémülve győződött meg a lelkes ifjú házínó a kórházi gyógymód iszonyúságáról s az orvosok leiketlenségéről, midőn a kistüzért meg pillantá.

Tudtam, hogy így lesz. — Kialtott fel hőkezeit öszzetve az áldott lélek. — Jöhet ide most már maga a generális: annak sem adom ki önt, mig ki nem gyógyítottam. — Mondá a leültetett tüzerhez fordulva, kipirult arczeal a derék hölgy.

Az ifjú házi nőnél sertestét ölteik azon napon, melynek délutánján a kistüzért visszahozták kedves szállására. A sertest, nagyvárosi szokás szerént, mézáróslégény vette fel, mint szokás mondaní.

A kistüzér nagyon természetes, hogy a mézáróslégény figyelmét nem kerülhetvén ki tudakozni kezd a beteg honvéd egészségi állapotáról és betegsége neméről.

Midőn meghallotta a mézáróslégény, hogy a kistüzérnek lábai fagytak el; s meglátta annak lábait: nevétesben tört ki a kórházi orvosok ostobaságá fölött s a legjobb kedvel és biztossággal mondá az ifjú házi nőnek, hogy ő párhét alatt tökletesen talpra állítja a beteget.

A kistüzér kétkedve esóválta fejét a mézáróslégény e szavaira; de a kedves házínó biztató mosolyból s a derék szakácsnó derült arczeából megnyugtató reményt merített aggodalmának csillapítására.

A mézáróslégény alig hogy kimondá a fentebbi biztató szavakat, azonnal eltávozott s pár óranegyed múlva egy csomaggal tért vissza.

— Itt hozom az orvságot káplár ur. Mondá a mézáróslégény, miközben a csomagot kezd kibontani, melyből egy darab kecske-faggyu vált ki.

4. Az eladási piacokat, ha lehetséges, a kiválóbb fogyasztók megnevezésével, továbbá notalini ügygyzö-kek közlésével. Czelzerű, a rendelési leveleket vagy más oly okiratokat is mellékelni, melyek a cikkek kelendőségét igazolják.

5. Ertesítést arról, vajjon bir-e pályázó már más érmeleket vagy kúttüntetésekkel.

Budapest területén levő pályázók a telep leírása helyett arra hivatkozhatnak, hogy telepök szakértő küldöttség által megsemmiellésékk.

Az érmele odaitétele az illető szakosztály által kinevezett szakértő bizottság véleménye alapján történik.

A pályázat eredménye az egyesület 1873. évi közgyűlésén hirdettetik és a nagyobb hazai lapokban közzé fog tétetni. — Ugyancsak e közgyűlésen az érmele s ahoz járuló okmányok is ünnepélyesen fognak kiosztatni.

A jutalmazott telepek leírásai az egyesület közlönyében közzé fognak tétetni.

II.

Miután az ipar előmenetele nagyrészt munkás-ostályi jelességtől függ, az orsz. m. iparegyesület czéljával tűzte ki munkásaink szorgalmának, kitartásának és előre törekvésének fokozását.

E czélra az egyesület jutalmazó elismerésen akarja részesíteni azon gyári szakszervezőket, kézműves-ségeket és kiválóbb gyármunkásokat, kik hosszabb ideig egy munkaadónál dolgozván, szorgalmas és buzgó magukvelele által vagy elis merésen méltó jeles-ségek által, vagy a közvetlen felügyelők által levő munkásoknak vagy tanulóknak okszerű vezetése vagy oktatósa által a hazai ipar körül érdemeket szereztek.

Nők is pályázhatnak, valamint azok is, kik a mult éveken már pályáztak.

A jutalom ezüst díszéremben és azzal járó elismerő okmányban áll.

Akik az érmet elnyerni akarják, pályázatukat 1873. évi január 15-ig adják be az „Orsz. m. iparegyesület igazgatóságához“ (Pest, országot 7. sz.)

A beadandó pályázatnak nem szükséges egyeből állani, mint egy egyszerű levélből, melyet a pályázó gyár igazgatója, mestere, szóval munkaadója az iparegye-sülethez intéz, és melyben előt vanunk adva az illető munkásoknak jutalmazásra méltó jeles tulajdonságai. Azonban nagyon szívesen foadtatik, ha a pályázók ügyességének feltüntetéseére egy általuk készített darab mutatványul beküldetik, magától értetődvén, hogy azt a pályázó annak idejében, miután az illető szakosztályban bemutatották, és esetleg a mintagyűjteményben kiállították, visszakapja.

Az érmele kiosztása az egyesületnek 1873. évi rendes közgyűlésén fog megtörténni, s a pályázat eredménye a nagyobb hazai lapokban közhírré tétetik.

Az iparegyesület azt hiszi, hogy a kitűnő munkásoknak ilyenmő jutalmazása buzditólag fog hatni hazai munkásaink összességére; bennük éberszteni fogja a kitartást és lelkiismeretességet; az önbecsülést és előretörékvést. Ezen tulajdonságok az ipari előmenetel megbesülhetlen tényezői; s ezért minden hazai bizonyára támogatni fogja az iparegyesületet abban, hogy eme kitűzött czélját minél teljesebben érje el. Ez okból bizalommal fordulunk hazai iparos-, munkás- és legényegyletek előjáróihoz, az iparos-tes-tületek mestereikhez, a gyártelepek vezetőihez és még nagyobb körben a városok közönségeihez és a hazai ipar minden rendi barátjaihoz, kérvén őket, miszerint az iparegyesület jelen közleményét minél tágabb körben megismertetni sziveskedjenek.

Kelt Pesten, az Orsz. M. Iparegyesület igazgató-ságának 1872. évi nov. 7-én tartott üléséből

Weninger Vécze,
elnök.

Mudrony Soma,
vezértűkár.

Ezután a kistüzért a kandallóhoz ültették. A mézáróslégény egy konyhányért kért, melyben egy maroknyi faggyút felolvastatva, a kiskáplár lába fejt és talpát kenegetni kezdé egy, a felolvastott forró faggyuba mártott darab gyapottal.

— Ezt fogja ön tenni naponkint négyszer-ötször; minél többször, annál jobb, s fogadom, hogy rövid idő alatt táncolni fog. — Mondá a mézáróslégény a kis káplárnak.

A mézáróslégénynek igaza volt. A faggyu 7 nap alatt annyira hatott, hogy a kistüzér már pálcza segítségével fel-alá járhatott a szobában. A tizedik nap az üteg-parancsnoksághoz is felsólt. Ezt tette roszul, mert a Bánffy-Hunyadra vezényelt csapatnál menendő ágyulhoz őt rendelé a szivtelen ütegaparancsnok. Hiában kért es edekelt a kistüzér, hogy még nem gyógyult ki teljesen; az ütegaparancsnok hajthatlan volt s neki felgyógyulás közben ismét indulia kellett a pogány hidegben ágyújával szembe az északi szélnek, Bánffy-Hunyad felé.

Ismét bucsút kellett venni a kedves házi nőtől, mivel azután csak tíz év múlva találkozott a kistüzér. A viszontlátás igen szíves volt. Az extüzer-káplár első irodalmi zsenegével kedveskedett egykori szives házi nőjének, aki a meglelékezést rendkívül kedvesen fogadta, s a különben is csak Erdély szépségei megtekinzése végett utazó extüzer, pár hétig el sem bocsátá vendégszerető házából.

Meg egyet e történethz.

A kistüzér senki sem volt más, mint e sorok írója, aki mindig hálásan emlékezik az ó-konzervatív lelkes leányára és derék, becsültes szakácsnőjére.

Kmethy István.

A nyiregyházi terménysarnoknál nov. hó 23-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár		Kereskedési ár 100 köbölfelezve
Rozs 00-00 fontos	3.80-4.85	
78-80	0.00-0.00	3.90-3.95
79-80		
Buza	0.00-0.00	vámmáza szer. 5.50-6.00
Árpa	2.50-2.45	2.40-2.55
Zab	1.20-2.25	
Tengeri	2.65-2.75	uj termés,
Köles	2.60-2.80	
Bab, tiszta fehér	3.70-3.70	
Káposztarepeze	0.00-0.00	
Lenmag	0.00-0.00	
Gomborka	0.00-0.00	
Kendermag	0.00-0.00	
Mak	0.00-0.00	
Napraforgóolaj		18.50-19.00
Szesz 30 foku magy. itcze	23	22

Felölös szerkesztő: **K. Kmethy István.**

Nyiltér.

Alulírott szerencsétlen vállalatim következtében oly szomorú körülmények közzé jutottam, hogy mint teljesen fizetésképtelen egyén, tartozásaimat jelenleg képtelen vagyok fizetni. Ez már magában is elég nyomasztó és szomorú ugyan; de azért bárki is jogosítva vétkes vagy bűnös valami, hogy azért bárki is jogosítva lehessen, becsületemben kételkedni, — annál kevésbé arra, hogy fizetésképtelenségem miatt, engem „gazember” „hunczut”-féle lealacsonyító szavakkal illethesen, mint ezt Bodnár János helybeli ügyvéd ur tette velem a napokban, midőn t. i. megbízói követeléseinek kifizetésére saját lakására hivatván, felszólított.

Miután hiába fordultam több helybeli ügyvéd urhoz, hogy fenb nevezett ügyvéd ur sértéseit törvényes uton megtorolhassam; kénytelen voltam, a nyilvánosságnak ezen mindenki előtt jogosan nyitva lévő organumát vejni igénybe, hogy legalább némi erkölcsi elégtételt szerezzek ez uton magamnak.

Bodnár János ügyvéd ur, fenb jelezett becstelítő kifejezéseit azzal vélte indokolni, hogy én jelenleg is vállalatokban részesülök. A tisztelt ügyvéd ur igen jól tudhatja, hogy pusztán levegőből megélni senkinek sem, annál kevésbé lehet nekem, aki születésem és nevelésemnél fogva is, az ettől többet igényelhetek más, nálamnál kedvezőtlenebb sorsuaknál.

En tehát csakis a megélhetés legelső feltételét teljesítem akkor, midőn szerencsétlen vállalataimból megmaradt phisikai és lelki erőmet, valamint munkásságomat, saját és nóm érdekében, ott, ahol, és akkor, amikor lehet, felhasználom.

Amaz indoka a tisztelt ügyvéd urnak tehat, egyáltalában nem mentheti ki, személyem és becsületem ellen elkövetett sértő és lealacsonyító eljárását. Itélje el a nagy közönség az ily eljárást, a tények logikája szerént; en csak sajnálkozni tudok az ily kíméletlen bánásmód fölött. — Nyiregyháza, november 22. 1872.

Spitz Ferencz.

HIRDETÉSEK.

Szabolcsi Hitelbank Nyiregyházán.

A részvényesek a f. é. november 28-án d. e. 9 órakor a társulati helyiségben tartandó közgyűlésre ezennel meghívattak!

N A P I R E N D:

Választmányi választás.
Számvizsgáló bizottság választása.
Nyiregyháza, 1872. november 12.

Az igazgatótanács.

7981 P.
1872.

Hirdetmény. (0-2)

Balogh Magdolna, Balogh Klára és id. Horváth Gábornak — a benehalmi pusztán egy száraz malom felépítésének árlejtes útján leendő kiadatása iránti kérélmé folytatn — miután az építkezés néh. Horváth Mária hagyatékát képező vagyonon szándékolttatik, s így az ebben felmerült költségek utólagosan gyámi számadás tárgyát képezendik — a kért árlejtes eszközele elrendeltetvén, ennek lentrebb előadott feltételek alapján — bíróság közbejöttével — leendő fogantatására f. év novemberhő 25-ik napjának d u 3 órája, alantirt bíróság hivatalos helyiségében határidőül kitzutetik:

Árlejtesi feltételek követezők:

1-ör felépítés alá adatik egy száraz malom, — malomház s alaposzlopok nélkül — tehat a sátorfak, balvány, keringő, karfák s tetőzet, melyhez az összes anyagokat s munkát egészen vállalkozó adandja, s köteles a munkát a kiadástól számított 5 nap alatt megkezdeni és egyhó alatt befejezni;

2-or a leomlott régi malomkeringőt vállalkozó szedeti szét, s a bejött anyagot a pusztá bérlojének, hanyneikül, rendben, — a nadakat kövebe kötve — átszolgálatandja;

3-or a vállalati összeg 3 egyenlő részletben fog fizettetni, még pedig az ujanogok beszállitása s felállitaskor két első részlet, a munka teljes befejezése, szakértői vizsgálat és jóváhagyás után az utolsó részlet, a munkateltjesítés illetoleg befejezés bejelentése után 48 óra alatt;

4-er vállalkozó köteles a vállalati összeg 10 percentjét készpénzben vagy értékpapirokban a bíróság kezéhez letenni, mely a munka teljes befejezésével fog részére visszaadattni.

Kelt Nyiregyházán a királyi járásbíroságnál 1872-ik év november 16-án.

Dudinszky Gyula
kir. aljárásbíró.

(3-2) **Bérbeadandó birtok.**

Szabolcs megye Nagy-Halász községében 427 hold földből álló tagos birtok, mely áll 270 szántó, 153 legelő és erdőföldelkből 60 k. öszvetéssel, bent a községben 4 holdnyi belsősséggel, s alkalmas lakkal több évekre kiadó, értekezherni örök eladása iránt is, Vatter Ferencz ott lakos tulajdonosnál.

Vidékre több évekre egy ügyes feles kertész kerestetik.

A kertben gyümölcsös fák, meleg-ágyhoz való nagyobb mennyiségű üvegek, üvegházi s több hévövi virágok vannak.

Bővebb utasítást ad a „Szabolcs” szerkesztősége.

(5-4)

(0-2) **Lakváltoztatás.**

Alulírott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy lakását atya házából, özv. Andrász Károlyné házába tette át, hol a szives megkereséseket, bármely perczben örömmel fogadja s gyógyszeredkzését készséggel teljesíti.

Nyiregyháza, novemberhő 15.

Dankó István, m. állatorvos.

Bevasároltatnak s áruba bocsáttatnak itt minden létező állampapírok, elsősséggel bíró kötvények, sorsjegyek, vasuti-, bank- és ipar-részvények; **szelvények beavatatainak.**

Megrendelések a es. kir. tozuden teendő bevasárlásra az egész összegnek kész beküldése, vagy 10 száztól előlegezés mellett teljesittetnek.

Mindenféle sorsjegyek

5 frittől feljebb kikötött hónaponkinti részletfizetésekre adattak

ROTHSCHILD
ÉS TÁRSA
BÉGSBEN,
Opernring 21.

(0-19)

Részletjegyek.

Minden huzásra érvényesek további utánfizetés nélkül.

Kaphatók:

1839-ies k államsorsj. (40-ed részl.) 6 fr.
1860-i „ „ (20-ad „ „ 2 fr.
1870-i magy. jut. sorsj. „ „ 7 „
1870-iki török vasuti sorsjegyre (36 huzásra érv.) (20-ad részl.) 4 frt.

ad. 4527. sz.
1872.

Árverési hirdetmény.

A nyiregyházi kir. trvszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerént hg. Eszterházy Miklósnak Veinberger Henrik elleni végrehajtási ügyében, utóbbinak végrehajtás alá vont s az agteleki 94. telekjegyzőkönyvi sz. a. bevezetett erdeje, a rajta levő fákkal, kerülő lakkal, és regale utáni aránylagos jövedelemmel az 1873 januárhő 2-ik és szükségesegetén az 1873. év februárhő 3-ik napján d. e. 10 órakor Agtelek község házánál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Feltételek: Kikiáltási ár 26666 firt 33 kr. Bánompénz 2667 firt.

Vevő a birtoknak azonnal használatába lép, de fát csak a vételár teljes lefizetése után vágathat.

A vételár fizetendő 1/3-da 14 nap alatt, 2-ik harmada három hó alatt, utolsó harmada 6 hó alatt, mindehór a leütéstől számítva s mindenik részlet esedékes 6% kamataival.

Azon jelzálogos hitelezők, kik a bíróság székhelyén vagy ennek közelében nem laknak, ezennel felszólittatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jeltsék be, ellenkezőleg a hivataltól kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Egyideűleg felhivatnak mindazok is, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, nyujtsák be, különben az a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Kelt a nyiregyházi kir. trvszék tkvi osztályának 1872. októberhő 16-án tartott üléséből.

Papp László,
s. telekkönyvvezető.

(3-3)

Kerestetik

egy két szobából, konyhából, élés- és fakamarából s egy 4 marhára való istállóból álló lakás jövő 1873-adik évi januártól.

Az ajánkozásokat elfogadja a „Szabolcs” szerkesztősége.

(4-4)

Egy nő,

aki mindenféle házi női foglalkozásokban tökéletesen jártas, alkalmazást keres valamely úri háznál.

Részletebebd értesítést ad a „Szabolcs” szerkesztősége.

NŐMUNKA!!

Egy, a női munkákban teljesen jártas nő, elvállal mindenféle varrási megrendeléseket, s oktatást ad a szabásnak.

Tudakozódhatni a „Szabolcs” szerkesztőségénél.

869. k.

Hirdetvény.

Szabolcs megye tekintetes bizottmányának f. évi 236. számú határozata folytán Oláh István t. dobi lakos és négy társának T.-Dob alatt a Tisza folyamon Nagy János molnártól megvásárolt egy vizimalom helyének kimutatása iránti kérvénye tárgyában, előleges vizsgálat megtatására kiküldetést nyervén, vizsgálati határ időül f. évi december hó 3-ik napjának d. e. 10 óráját a helyszínre, T.-Dobra tüztem ki. Felhivatnak mind azok, kik netán etárgyban érdekelteknek érzik magokat, hogy érdekeik előadása végett a kitűzött helyen és időben igazsákkal együtt megjelenni ne terheltessenek, ellenesetre később jelentkezésük jogi hatályon kívül fog tekintetini.

T.-Lök, november 18. 1872.

Ónody Géza
szolgabíró mint küldöttségi elnök.

5121. P.
1872.

Hirdetmény.

A nyiregyházi kir. tszék által közhírré tétetik, hogy a magyar északkeleti vasuti társaság vezérigazgatósága kérvénye folytán, a vasut-építésnél használatban rólt s nyiregyházán az orosz utcán a Gyengő, féle lakáson találtató 4 igaz vagy, azaz 8 ló szerzőssztől és 4 szekér önkéntes árverés folytán az 1872. évi november 27. napján d. e. 9 órakor a nyiregyházi városháza előtti téren készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Nyiregyházán 1872 november 19.

Magyar Bertalan
h. tészi ki jogyzó.